

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	נזיר-מי שאמר										
ת"ש:	האשה שנדרה בנזיר ונטמאת, ואח"כ הפר לה בעלה - מביאה חטאת העוף ואינה מביאה עולת העוף								◊	ז	כב.
	ואי ס"ד בעל מיגז גיז, תייתי נמי עולת העוף								ז		כב.
	ואלא מאי? מיעקר עקר, חטאת העוף נמי לא תייתי								◊	ז	כב.
	הכי נמי, והא מני? ר' אלעזר הקפר היא								!		כב.
דתניא: ר"א הקפר בריבי:	מה ת"ל: (במדבר ו) מאשר חטא על הנפש? וכי באיזו נפש חטא זה? אלא מפני שציער עצמו מן היין נקרא חוטא, והלא דברים ק"ו: ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא, המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה.								◊	!	כב.
ת"ש, דתניא בהדיא:	האשה שנדרה בנזיר, ושמעה חבירתה ואמרה ואני, ובא בעלה של ראשונה והפר לה - היא מותרת וחבירתה אסורה								◊	!	כב.
	שמע מינה: בעל מיגז גיז.								!		כב.
רבי שמעון:	אם אמרה לה הריני כמותיך - שתיהן מותרות.								◊	■	כב.
מר זוטרא בריה דרב מרי:	האי היינו דרמי בר חמא								◊	■	כב:
דבעי רמי בר חמא:	הרי עלי כבשר זבח שלמים, מהו? כי מתפיס איניש בעיקרא מתפיס, או דלמא בצננא מתפיס.								◊	■	כב:
	מי דמי? התם כיון דאמר הרי עלי כבשר זבח שלמים, אע"ג דלאחר שנוקד דמו מצי אכיל ליה בחוץ - מיקדש קדיש, אבל הכא אי ס"ד בצננא קא מתפיס, הא הפר לה בעלה.								◊	ז	כב:
איכא דאמרי:	היינו דרמי בר חמא ודאי.								◊	■	כב:
	אמרה לה הריני נזירה בעיקביך, מהו? הריני בעיקביך בכולא מילתא ושריא, או דלמא כמיקמי דליפר לה בעלה ואסירא?								◊	^	כב:
ת"ש:	האשה שנדרה בנזיר, ושמע בעלה ואמר ואני - אינו יכול להפר								◊	ז	כב:
	ואי סלקא דעתך כי אמר לה הריני בעיקביך בעיקרא קא מתפיס, ליפר לה לדידה ולוקים ידיה									ז	כב:
	אלא לאו ש"מ בכולא דמילתא מתפיס, והלכך הוא דלא מצי מיפר, הא אשה דאמרה הריני בעיקביך - היא נמי מותרת.								◊	ז	כב:
	לא, לעולם בעיקרא מתפיס, והכא כיון דאמר לה ואני כאומר קיים ליכי דמי, ואי מתשיל אהקמתו - מצי מיפר, ואי לא - לא.								◊	!	כב:
	הריני נזיר ואת, ואמרה אמן - מיפר את שלה ושלו קיים.									■	כב:
ורמינהו:	נזיר ואת, ואמרה אמן - שניהם אסורין, ואם לאו - שניהם מותרין, מפני שתלה נדרו בנדרה								◊	ז	כב:
רב יהודה:	תני: מיפר את שלה ושלו קיים.								◊	!	כב:
אביי:	אפי' תימא כדקתני, ברייתא - כגון דקאמר לה הריני נזיר ואת, דקא תלי נדרו בנדרה, ומתניתין - כגון דאמר לה הריני נזיר ואת מאי, משום הכי מיפר את שלה ושלו קיים.								◊	!	כב: